# Reddedilen Satış Talebi ve Haciz

| MAHKEME | KARAR TARİHİ | SONUÇ |
|---|---|---|
| Yargıtay Hukuk Genel Kurulu | 13.05.2026 | Bozma |

| ESAS NO | KARAR NO | İLGİLİ HÜKÜMLER |
|---|---|---|
| 2025/785 | 2026/331 | İİK 16, İİK 106, İİK 110, İİK 142, HMK 321 |

ÖZET

Süresinde satış isteyip avans yatıran bankanın talebi icra müdürünce reddedilmiş, ret şikâyet edilmemişti. HGK, ret kararının satış talebini geçersiz kılmadığını, haczin ayakta olduğunu ve bankanın sıra cetveline alınması gerektiğini belirterek direnme kararını bozdu.

**Bu kararın özeti ve değerlendirmesi**
savun.av.tr/satis-talebinin-reddi-haczi-dusurmez-hgk-2026-331/ →

## Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/785 E. , 2026/331 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :İcra Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2022/910 E., 2023/509 K.

1. Taraflar arasındaki sıra cetveline şikâyet isteminden dolayı yapılan inceleme sonunda, Ankara 12. İcra (Hukuk) Mahkemesince verilen şikâyetin kabulüne ilişkin karar şikâyet olunan alacaklı vekili ve borçlu vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay (Kapatılan) 23. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonucunda bozulmuş, Mahkemece Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

2. Direnme kararının şikâyet olunan alacaklı vekili ve borçlu vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Hukuk Genel Kurulunca direnme kararının usulden bozulmasına karar verilmiştir.

3. Hukuk Genel Kurulunca verilen bozma kararı doğrultusunda mahkemece yeniden verilen direnme kararı şikâyet olunan alacaklı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Hukuk Genel Kurulunca şikâyet olunan alacaklı vekilinin temyiz dilekçesinin süreden reddine karar verilmiştir.

4. Hukuk Genel Kurulunca verilen karara karşı şikâyet olunan alacaklı vekili karar düzeltme isteminde bulunmuş olup dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği düşünüldü:

I. YARGILAMA SÜRECİ

Şikâyetçi İstemi

5. Şikâyetçi vekili dilekçesinde; ...İnş. Tic. ve San. A.Ş'nin borcu nedeniyle Ankara 6. İcra Müdürlüğünün 2013/4835 Esas sayılı dosyası üzerinden icra takibi başlattıklarını, borca karşılık şirketin on üç parça iş makinesinin haczedildiğini, satış isteminde bulunulduğunu ve Ümraniye İcra Müdürlüğünün 2009/1972 Talimat sayılı dosyası ile satışın gerçekleştirildiğini, satıştan sonra borçlu şirketin iflâsına karar verildiği gerekçesiyle Ümraniye İcra Mahkemesince satışların iptal edildiğini, hacizli malların satışı için tekrar yazı yazıldığını, 15.06.2013 tarihinde iki, 01.07.2013 tarihinde dört iş makinesinin satışının gerçekleştirildiğini ve satışın kesinleştiğini, alacaklı bankanın son olarak İstanbul 11. İcra Müdürlüğünün 2006/779 Esas sayılı dosyasında 22.11.2011 tarihinde satış talebinde bulunduğunu, Ankara 6. İcra Müdürlüğünün 31.07.2013 tarihli sıra cetveli kararında alacaklı bankanın haczinin devam ettiği gerekçesiyle hatalı olarak hacizli araçların satış bedellerinin tamamının bankanın alacaklı olduğu dosyaya ödenmesine karar verildiğini, alacaklı bankanın haciz tarihinden itibaren bir yıllık süre geçtikten sonra satış isteminde bulunduğunu belirterek Ankara 6. İcra Müdürlüğünün düzenlediği 31.07.2013 tarihli sıra cetvelinin iptaline karar verilmesini talep etmiştir.

Şikâyet Olunanlar Cevabı

6. Şikâyet olunan alacaklı vekili cevap dilekçesinde, avansını da yatırmak suretiyle süresinde satış talebinde bulunduklarını, taşınırlar üzerindeki hacizlerinin ayakta ve sıra cetvelinin usulüne uygun olduğunu belirterek şikâyetin reddini savunmuştur.

7. Şikâyet olunan borçlu vekili cevap dilekçesinde, talebe konu malların satışı hakkında açılan ihalenin feshi davasının bekletici mesele yapılması gerektiğini, alacaklı bankanın hacizlerinin düşmediğini, satış talebi için gerekli olan avansın yatırıldığını belirterek şikâyetin reddini savunmuştur.

İlk Derece Mahkemesi Kararı

8 Ankara 12. İcra (Hukuk) Mahkemesinin 27.03.2014 tarihli ve 2013/776 Esas, 2014/300 Karar sayılı kararı ile; alınan bilirkişi raporu ve dosya kapsamına göre şikâyetçinin 03.04.20 09... .06.2009 tarihli hacizlerinin satış tarihi itibariyle geçerli olduğu, şikâyet olunan bankanın geçerli bir satış istemine rastlanılmadığından hacizlerin düştüğü, sıra cetvelinde alacaklı bankaya yer verilerek pay ayrılması işleminin hatalı olduğu gerekçesiyle şikâyetin kabulü ile sıra cetvelinin iptaline karar verilmiştir.

Özel Daire Bozma Kararı

9. Mahkemenin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde şikâyet olunan alacaklı vekili ve borçlu vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

10. Yargıtay (Kapatılan) 23. Hukuk Dairesinin 08.03.2016 tarihli ve 2015/4595 Esas, 2016/1418 Karar sayılı kararı ile;

“...1-Şikayet olunan borçlu ...İnş. Tic. ve San. A.Ş. vekilinin temyiz itirazları yönünden;

İİK'nın 142/1. maddesi hükmüne göre, "Cetvel suretinin tebliğinden yedi gün içinde her alacaklı takibin icra edildiği mahal mahkemesinde alakadarlar aleyhine dava etmek suretiyle cetvel münderecatına itiraz edebilir." Anılan hükümde yer alan "alakadarlar" ifadesi, kural olarak borçluyu değil, şikayet eden alacaklıdan sıra itibariyle önce olan ve kendisine pay ayrılan alacaklıları ifade eder. Şikayet, kural olarak şikayet edene göre sıra cetvelinde öncelikli olan ya da aynı derecede hacze iştirak eden alacaklılara, diğer anlatımla kendine pay ayrılan ve şikayet sonucundan etkilenecek olan alacaklılara yöneltilmelidir.

Somut olayda, şikayetçi tarafça husumet bu ilkeye uygun olarak, sıra itibariyle önde olan ve kendisine pay ayrılan ... Katılım Bankası A.Ş.'ne yöneltilmiş ve ...İnş. Tic. ve San. A.Ş.'nin unvanı borçlu sıfatıyla yazılmış olmasına rağmen, mahkemece re'sen alacaklı sıfatı bulunmayan borçlu şirkete husumet yöneltilerek gerekçeli karar başlığında şikayet olunan olarak yazılması ve aleyhine hüküm kurulması doğru olmamıştır.

2-Şikayet olunan ... Katılım Bankası A.Ş. vekilinin temyiz itirazlarına gelince;

Şikayet, sıra cetvelinde sıraya ilişkindir.

05.01.2013 tarihinde yürürlüğe giren 6352 sayılı Kanun ile değiştirilen İİK'nın 106/1 maddesi, değişiklikten önce, "Alacaklı haczolunan mal taşınır ise bir sene, taşınmaz ise iki sene içinde satılmasını isteyebilir." hükmünü, 110. maddesi "Bir malın satılması kanuni müddet içinde istenmez veya takip geri alınıp da bu müddet içinde yenilenmezse o mal üzerindeki haciz kalkar." hükmünü içermekte idi.

İİK'nın, 6352 sayılı Yasa'nın 21. maddesi ile değişik 106. maddesi; "Alacaklı, haczolunan mal taşınır ise hacizden itibaren altı ay, taşınmaz ise hacizden itibaren bir yıl içinde satılmasını isteyebilir." hükmünü içermektedir. 6352 sayılı Yasa, 05.07.20 12... sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış olup, Yasanın yürürlüğüne ilişkin 106. maddesi hükmü uyarınca, anılan 21. madde yayım tarihinden altı ay sonra 05.01.2013 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Aynı Yasa'nın 38. maddesiyle İİK'ya eklenen Geçici 10. maddesiyle, bu Kanunun ilgili hükümlerinin yürürlüğe girdiği tarihten önce başlatılan takip işlemleri hakkında, değişiklikten önceki hükümlerin uygulanmasına devam edileceği hükmü getirilmiştir. Getirilen bu hükümden, 6352 sayılı Yasa değişikliğinin, takip tarihinden itibaren değil, haciz, satış gibi başlatılan her bir takip işlemi tarihi esas alınarak uygulanacağı anlaşılmaktadır. (Yargıtay 12. Hukuk Dairesi'nin 12.02.2013 tarih ve 2012/28045 E., 2013/3913 K. sayılı ilamı ile Dairemizin 20.02.2015 tarih ve 2014/3595 E., 2015/1053 K; 09.11.2015 tarih ve 5584 E., 7135 K. sayılı ilamları da bu yöndedir) Anılan şikayet olunanın haciz tarihleri itibariyle, değişiklikten önceki anılan hükümlerin uygulanması gerekmektedir. İİK'nın 59. maddesi ise, "Bir talepte bulunan taraf bununla ilgili masrafları peşin olarak verir" hükmünü içermektedir. Haciz düşse dahi icra takibi ayakta kalmaya devam eder.

Somut olayda; şikayet olunan ... Katılım Bankası A.Ş.'nin alacaklı olduğu İstanbul 11. İcra Müdürlüğü'nün 2007/779 E. sayılı dosyası ve tüm dosya kapsamından, anılan alacaklı tarafından 30.01.2006 tarihli ihtiyati haciz kararına ve kambiyo senedine dayalı olarak icra takibine

başlandığı, ödeme emrinin borçlu şirkete 31.01.2006 tarihinde tebliğ edildiği, buna göre ihtiyati haczin İİK'nın 168. maddesindeki 10 günlük ödeme süresinin dolduğu 10.02.2006 tarihinde kesinleştiği, borçlu şirketin talebi üzerine Sakarya Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2006/184 E. sayılı dosyasından 15.05.2006 tarihinde borçlu şirket hakkındaki icra takiplerinin durdurulması yönünde ihtiyati tedbir kararı verildiği, aynı mahkemece borçlu şirketin borca batık olmadığı gerekçesiyle 10.06.2008 tarihinde ihtiyati tedbirlerin kaldırılmasına karar verildiği, şikayet olunan alacaklı banka vekilince 24.11.2008 tarihinde satış talebinde bulunularak satış avansının(200,00 TL) yatırıldığı, icra müdürlüğünce aynı tarihli karar ile satışı istenen tüm taşınırlar üzerinde başka dosyalardan konulmuş hacizler bulunduğu, İİK'nın 100. maddesindeki malumatların toplanması gerektiği gerekçesiyle satış talebinin reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

İİK'nın 106. maddesi ile alacaklının takibi sürüncemede bırakmaması amaçlanmıştır. Bu amaca uygun olarak alacaklı tarafından, iflas erteleme davasında verilen ihtiyati tedbir süresi dikkate alınarak süresinde satış talebinde bulunulmuş, avans da yatırılmıştır. Satış talebinin ret gerekçesi satışı istenen tüm taşınırlar üzerinde başka dosyalardan konulmuş hacizler bulunması, İİK'nın 100. maddesindeki malumatların toplanması gerektiğidir. Bu ret kararının, anılan yasal düzenlemeye uygun olan satış talebindeki haklılığı ortadan kaldıran bir karar niteliğinde bulunmadığını kabul etmek gerekir.

Zira, İİK'nın 106. maddesinde satış istenmesinden söz edildiği, bu talebin İcra Müdürlüğü tarafından reddedilmesi halinde talebin geçerliliğini kaybedeceğine ilişkin hiç bir yasa hükmü bulunmadığı gibi, İİK'nın 106. maddesinden kaynaklanan hukuki uyuşmazlıklara ilişkin Yargıtay 12. Hukuk Dairesince alınan yargısal kararların da bu yönde olduğu, 1 ve 2 yıllık süreler içerisinde alacaklının bir an evvel satışa yönelik iradesini icra dosyasına yansıtmak zorunda olduğu ve isteğini İcra Müdürlüğü'ne iletip İİK'nın 59. madde karşısında gereğini yerine getirmesi halinde geçerli bir satış talebinin doğduğu, bundan sonra satışın da aynı 1 ve 2 yıllık süreler içerisinde yapılması yönünde bir zorunluluk bulunmadığı, söz konusu haczin de geçerliliğini kaybettiğinden söz edilemeyeceği kabul edilmelidir. Aynı Kanun'un 59. maddesi uyarınca, bir işlemin yapılmasını isteyen taraf, o işlemin yapılması için gerekli masrafları avans olarak (peşin) yatırmalıdır. İcra ve İflas Kanunu Yönetmeliği'nin 6. maddesine göre, bu masrafların, tahsilat makbuzu karşılığında para olarak alınması gerekir. Aksi takdirde talep yapılmamış sayılır. Cüz'i de olsa satış avansının yatırılmış olması, usulüne uygun bir satış talebinin bulunduğu anlamına gelir. Yatırılan masrafın yetmeyeceği sonradan anlaşılırsa, bunun tamamlanması istenebilirse de, masraf hiç yatırılmamışsa geçerli bir talebin varlığından söz edilemez.

Kıymet takdiri kesinleşmeden satış yapılmamakla birlikte, kıymet takdiri yapılmadan da satış istenebilir. Diğer bir anlatımla, kıymet takdirinin yapılmaması sadece satışın yapılmasına engel olur. İcra Müdürünün ret kararının ayrıca İcra Hakimliğince iptalinin talep ve dava edilmesine gerek dahi olmadan mahkemece re'sen nazara alınması anılan madde hükümlerine uygun olacaktır.

Diğer yandan, İİK'nda, süresinde satış istendikten sonra haczi ve satışı düşüren sebepler öngörülmemiş, sadece aynı Kanun'un 129/son maddesinde, ikinci ihalede alıcı çıkmazsa "satış talebinin" düşeceği düzenlenmiştir. İİK'nın 1 06... . madde hükümleri alacaklının takibi sürüncemede bırakmaması amacıyla getirilmiş olup, bu amaca uygun olarak anılan şikayet olunan

tarafından İİK'nın 106. maddesindeki 1 ve 2 yıllık süreler içerisinde İİK'nın 59. maddesine uygun olarak satış talep edilerek avansı yatırılmış olmakla, bir daha satış istemesine gerek kalmaksızın, haczi ve satışının ayakta olduğunun kabulü gerekir. Satışın da aynı bir ve iki yıllık süreler içinde yapılmasının zorunlu olduğu, aksi halde haczin düşeceği yönünde yasada bir hüküm bulunmamaktadır. Alacaklıya yüklenen görev, süresinde satış isteyerek avansı yatırmaktır. İİK'nın 123. maddesinde satış görevi, icra dairesine yüklenmiş olup, satış ne zaman yapılırsa yapılsın, haciz ve satış talebi ayaktadır. Dairemizin son uygulaması bu yöndedir. İİK'nın kesinleşen kıymet takdirinin yapıldığı tarihten itibaren iki yıl geçmedikçe yeniden kıymet takdiri yapılamayacağını öngören 128/a-3 fıkrası, varılan bu sonucu bertaraf eden bir düzenleme değildir. Dairemizin 26.03.2012 tarih ve 1020 E., 2296 K; 27.09.2013 tarih ve 4460 E., 5835 K; 28.03.2014 tarih ve 1763 E., 2381 K. sayılı ilamları bu yöndedir.

Bir yıllık satış isteme süreci içinde taşınmaz başka bir dosyadan satılmış ise o tarihe kadar satış talebinde bulunmayanın, satış talebinde ya da o satıştan kendi dosyası için yararlanma talebinde bulunmasına gerek kalmaksızın haczi ayaktadır. İİK'nın 107. madde hükmü koşulları bulunmadığından bahisle aksi sonuca varılamaz. Bu madde hükmü aynı derece içindeki alacaklılar ile ilgilidir. İlmi ve yargısal inançların bu yolda olduğu açıktır. (doktrindeki bir esere atıf; Yargıtay 19. Hukuk Dairesi'nin 04.12.2001 gün ve 89 06... K; 04.12.2003 tarih ve 555 E.,12171 K.; Dairemizin 23.06.2014 tarih ve 5599 E; 4814 K. 12.11.2015 tarih ve 2014/8971 E., 2015/7269 K. sayılı ilamları aynı yöndedir.)

Diğer yandan; icra müdürlüğünce satış talebinin reddi kararı, alacaklının yasa ile doğan hakkın özünü ortadan kaldıran bir karar olması nedeniyle süresiz şikayete tabi olan bu karara yönelik şikayetin işbu dava ile yine şikayete bakmakla görevli İcra Mahkemesi'nin önüne getirildiğinin de kabulü gerekir. Bu durumda; anılan ret kararının takip hukuku bakımından kesinleştiği sonucuna varılmamalıdır.

Şikayet konusu işlemin bir hakkın yerine getirilmesinden veya sebepsiz sürüncemede bırakılmasından dolayı ve kamu düzenine aykırı olan işlemlere karşı yapılacak şikayetlerin süresiz bulunduğu hususunun somut olayımızda uygulama yeri olmasına göre icra müdürünün işleminin işbu davada savunma yolu ile ayrıca şikayet de edilmesine göre, ret kararının da bu davada ele alınıp değerlendirilmesi gerektiği gözetilmelidir.

Yargıtay uygulamalarına (örneğin Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin 15.12.2003 gün ve 2126/24743 sayılı ilamı) göre en önemli kriter, tarafların, üçüncü kişilerin ve kamunun menfaatinin korunması için konulmuş emredici (amir) hükümlerine aykırılık teşkil etmesi olup, bu nitelikteki icra müdürünün işleminin süreye bakılmaksızın incelenmesi gerekecektir. (doktrindeki bir esere atıf)

Belirtilen bu nedenlerle süresiz şikayet hakkına sahip olan şikayet olunanın, aleyhindeki bu karara karşı İİK'nın 16. maddesine göre süreli şikayet yoluna gitmeyerek icra müdürünün kararını iptal ettirmemiş olmasının, hakkın özü olan İİK'nın 59, 1 06... . maddelerine uygun olarak süresinde yaptığı satış talebinin ona sağladığı hukuki sonuçları ortadan kaldırdığı sonucuna varılmaz. Dairemizin 19.09.2013 tarih ve 4536 E., 5532 K.; 30.09.2013 tarih ve 4685 E., 5861 K.; 23.06.2014 tarih ve 5599 E., 4814 K. sayılı ilamları bu yöndedir.

Bu durumda, İİK'nın 106. maddesi uyarınca bir yıl içinde satış talebinde bulunması, 59. maddesi uyarınca masrafını yatırması halinde, adı geçen şikayet olunan yasa ile kendisine yüklenen işlemleri yerine getirdiğinden, haczinin ayakta olduğunun kabulü gerekir. İcra müdürünün satış isteme talebinin reddi kararına karşı süreli şikayet yoluna başvurulmadığı gerekçesiyle haczin düştüğü sonucuna varılması, anılan yasal düzenlemelerle ve hakkaniyetle bağdaşmaz.

Bu durumda mahkemece, şikayet olunanın alacaklı olduğu İstanbul 11. İcra Müdürlüğü'nün 2007/779 E. sayılı dosyasında, haciz tarihinden sonra iflas erteleme davasında verilen ihtiyati tedbir süresinin dikkate alınmasıyla İİK'nın 106. maddesindeki sürede satış talebinde bulunularak avansın yatırıldığı, şikayet olunanın ilk sırada bulunan 10.02.2006 tarihli kesin haczinin ayakta olduğu gerekçesiyle şikayetin reddine karar verilmesi gerekirken, yanılgılı gerekçeyle yazılı şekilde hüküm kurulması doğru olmamıştır,...'' gerekçesiyle karar oy çokluğuyla bozulmuştur.

Mahkemece Verilen Birinci Direnme Kararı

11. Ankara 12. İcra (Hukuk) Mahkemesinin 10.05.2018 tarihli ve 2016/988 Esas, 2018/141 Karar sayılı kararı ile; önceki karar gerekçesi tekrar edilmek suretiyle direnme kararı verilmiştir.

Direnme Kararının Temyizi

12. Direnme kararı süresi içinde şikâyet olunan alacaklı vekili ve borçlu vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Hukuk Genel Kurulunca Verilen Birinci Karar

13. Hukuk Genel Kurulunun 02.06.2022 tarihli ve 2019/(23)6-190 Esas, 2022/828 Karar sayılı kararı ile; Özel Dairenin bozma kararı sonrasında usulün öngördüğü anlamda oluşturulmuş, ilk kararın aslında hukuka uygun bulunduğuna dolayısıyla bozmanın yerinde olmadığına ilişkin direnme kararlarını denetleyen Hukuk Genel Kurulu tarafından incelenebilecek nitelikte gerekçe içeren bir kararın olmadığı gerekçesiyle direnme kararının usulden bozulmasına karar verilmiştir.

Mahkemece Verilen İkinci Direnme Kararı

14. Ankara 12. İcra (Hukuk) Mahkemesinin 31.03.2023 tarihli ve 2022/910 Esas, 2023/509 Karar sayılı kararı ile; her ne kadar Özel Dairenin bozma ilâmında 24.11.2008 tarihinde 200,00 TL satış avansı yatırıldığı için satış talebinin geçerli olduğu, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun (İİK) 106. maddesinde ya da mevzuatın başka bir maddesinde satış talebinin reddedilmesi hâlinde talebin geçerliliğini kaybedeceğine ilişkin hiçbir yasa hükmü bulunmadığı için satışa engel bir durum bulunmadığı satış avansının cüzi miktarda yatırılmasının İİK'nın 59. maddesi uyarınca eksik masrafın sonradan tamamlanması nedeniyle satış isteme süresinin kesilmesi için yeterli görüldüğü, satış avansı yatırılmakla takip alacaklısının üzerine düşen görevi yerine getirdiği, satış ne zaman yapılırsa yapılsın haciz ve satış talebinin ayakta olduğu belirtilmiş ise de mahkemece direnme kararı verildiğinden ve direnme kararının gerekçesinin yazılması için usulî nedenle bozma yapıldığından bu görüşlere iştirak edilmediği, İstanbul 11. İcra Müdürlüğünün 2006/779 Esas sayılı dosyası UYAP'tan incelendiğinde 18.01.2008 tarihinde 200,00 TL, 24.11.2008 tarihinde 200,00 TL, 10.11.2009 tarihinde 500,00 TL ve 04.11.2010 tarihinde 1.000,00 TL satış avansı yatırıldığı,

satış avansı yatırılması yeterli olmayıp satış talebinin yasal süresinde yapılması gerektiği gibi satış talebinin reddine dair kararlar şikayet konusu yapılmadığından ve bu durumda usulüne göre alınmış bir satış kararı bulunmadığından yapılan satış taleplerinin geçersiz olduğu, şikâyet olunan alacaklı bankanın geçerli bir satış istemine rastlanılmadığı, hacizlerinin düştüğü ve sıra cetvelinde yer verilerek anılan davalıya pay ayrılması işleminin hatalı olduğu gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

Direnme Kararının Temyizi

15. Direnme kararı şikâyet olunan alacaklı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Hukuk Genel Kurulunca Verilen İkinci Karar

16. Hukuk Genel Kurulunun 17.09.2025 tarihli ve 2024/(23)6-622 Esas, 2025/535 Karar sayılı kararı ile;

“...27. Açıklanan ilke ve kurallar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; şikâyetçi alacaklı vekili tarafından Ankara 6. İcra Müdürlüğünün 2013/4835 Esas sayılı icra dosyası üzerinden düzenlenen 31.07.2013 tarihli sıra cetvelinin iptali istemiyle icra mahkemesine başvurulmuştur.

28. Mahkemece şikâyet olunan alacaklı vekilinin yüzüne karşı verilen 31.03.2023 tarihli kısa kararda şikâyetin kabulüne karar verilerek, kanun yolu "... Dair, taraf vekillerinin yüzüne karşı verilen kararın, yüze karşı verilenler yönünden tefhim, tarihinden itibaren 10 gün içerisinde mahkememize gönderilecek bir dilekçe ile veya zabıt katibine beyanda bulunarak ve bu beyanın zapta geçirilmesi suretiyle Yargıtay'da TEMYİZ yasa yolu açık olmak üzere, verilen karar açıkça okunup, usulen anlatıldı,..." şeklinde gösterilmiştir.

29. İcra mahkemesince 31.03.2023 tarihinde tefhim edilen kısa karar, HMK’nın 297. maddesinin 2. fıkrasına göre usulüne uygun olup tefhim ile temyiz süresi başlamıştır. Karar on günlük yasal temyiz süresi geçirildikten sonra 17.04.2023 tarihinde temyiz edilmiştir.

30. Her ne kadar şikâyet olunan alacaklı vekili tarafından gerekçeli kararın kendisine tebliğinden sonra yeniden temyiz dilekçesi sunulmuş ise de şikâyet olunan alacaklı vekili, kararın kendisine tefhiminden itibaren on günlük temyiz süresi içinde icra mahkemesi kararını temyiz ettiğini ve gerekçeli kararı gördükten sonra ayrıntılı bir temyiz dilekçesi vereceğini belirten kısa bir temyiz dilekçesi sunmadığından daha sonra verilen temyiz dilekçesinin süresinde olduğu kabul edilemez,...” gerekçesiyle şikâyet olunan alacaklı vekilinin temyiz dilekçesinin süreden reddine oy çokluğuyla karar verilmiştir.

Hukuk Genel Kurulu Kararına Karşı Karar Düzeltme İstemi

17. Hukuk Genel Kurulunun yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde şikâyet olunan alacaklı vekili karar düzeltme isteminde bulunmuştur.

II. UYUŞMAZLIK

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda alacaklı bankanın satış tarihi itibariyle hacizlerinin ayakta olup olmadığı, buradan varılacak sonuca göre mahkemece

verilen sıra cetvelinin iptaline ilişkin kararın yerinde olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

III. GEREKÇE

18. 5311 sayılı Kanun'un geçici 7. maddesi ile bölge adliye mahkemelerinin 5235 sayılı Kanun'un geçici 2. maddesi uyarınca göreve başlama tarihinden önce verilen kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar İİK'nın bu Kanun ile yapılan değişiklikten önceki temyiz ve karar düzeltmeye ilişkin hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir. Bu nedenle mahkemece verilen ilk karar tarihi 27.03.2014 olup somut uyuşmazlıkta İİK'nın 5311 sayılı Kanun ile değişiklikten önceki temyiz ve karar düzeltmeye ilişkin hükümlerinin uygulanması gerekmektedir.

19. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 321. maddesi;

"Tahkikatın tamamlanmasından sonra, mahkeme tarafların son beyanlarını alır ve yargılamanın sona erdiğini bildirerek kararını tefhim eder. Taraflara beyanda bulunabilmeleri için ayrıca süre verilmez.

Kararın tefhimi, mahkemece hükme ilişkin tüm hususların gerekçesi ile birlikte açıklanması ile gerçekleşir. Ancak zorunlu hâllerde, hâkim bu durumun sebebini de tutanağa geçirmek suretiyle, sadece hüküm özetini tutanağa yazdırarak kararı tefhim edebilir. Bu durumda gerekçeli kararın en geç bir ay içinde yazılarak tebliğe çıkartılması gerekir." hükmünü,

Basit yargılama usulüne tâbi dava ve işlerde de uygulanması gereken aynı Kanun'un 297. maddesinin 2. fıkrası ise; "Hükmün sonuç kısmında, gerekçeye ait herhangi bir söz tekrar edilmeksizin, taleplerden her biri hakkında verilen hükümle, taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, sıra numarası altında; açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi gereklidir" hükmünü içermektedir.

20. İcra ve İflas Kanunu'nda temyize ilişkin hükümler bulunmakta ise de HMK'da olduğu gibi ayrıntılı hükümlere yer verilmemiş ancak temyiz incelemelerinin HMK'ya göre yapılacağı (İİK md. 366/I) düzenlenmek suretiyle yollama yapılmakla yetinilmiştir. Bu yollama hükmü nedeniyle İİK'da temyize ilişkin hüküm bulunmayan konularda HMK hükümleri uygulanmalıdır.

21. İcra ve İflas Kanunu'na 5311 sayılı Kanun'un 29. maddesi ile eklenen Geçici 7. madde atfıyla aynı Kanun'un 363/I. maddesi uyarınca icra hukuk mahkemelerince verilecek kararların temyiz süresi tefhim veya tebliğ tarihinden itibaren on gündür. Maddede sözü edilen tefhim, mahkeme tarafından verilen kararın duruşmada bulunan tarafa veya taraflara hâkim tarafından sözlü olarak bildirilmesidir.

22. Bu bildirimin hükmün tüm unsurları ve gerekçesiyle birlikte mi yoksa hüküm sonucunun esaslı noktalarının açıklanması suretiyle mi yapılacağı konusunda İİK'da açık bir hüküm bulunmamakta ise de HMK'da bu konu düzenlenmiştir.

23. İcra hukuk mahkemesinde uygulanacak yargılama usulü konusunda da İİK'daki özel düzenlemeler ile İİK hükümlerinden kaynaklanan ve farklı uygulama yapılmasını gerektiren durumlar saklı kalmak üzere HMK hükümlerinin uygulanması gerektiğinden tefhimin nasıl olması gerektiği konusunda HMK hükümleri dikkate alınmalıdır.

24. Mahkemece verilen kararın tefhiminin nasıl yapılacağı HMK'da yazılı yargılama usulü ve basit yargılama usulü bakımından farklı düzenlenmiştir. İcra hukuk mahkemelerinde basit yargılama usulü uygulandığından (İİK md.18/1), bu usulde tefhimin nasıl olması gerektiği konusunda HMK hükümlerine bakılmalıdır.

25. Bu konuda HMK'da basit yargılama usulüne ilişkin olarak 321. madde hükmü bulunmaktadır. Bu maddenin 1. fıkrasında; tahkikatın tamamlanmasından sonra, mahkemece tarafların son beyanları alınıp yargılamanın sona erdiği bildirilerek kararın tefhim edileceği 2. fıkrasında ise kararın tefhiminin, mahkemece hükme ilişkin tüm hususların gerekçesi ile birlikte açıklanması ile gerçekleşeceği ancak zorunlu hâllerde, hâkimin bu durumun sebebini de tutanağa geçirmek suretiyle, sadece hüküm özetini tutanağa yazdırarak kararı tefhim edebileceği ve bu durumda gerekçeli kararın en geç bir ay içinde yazılarak tebliğe çıkartılması gerektiği hükme bağlanmıştır.

26. Bu hükmün sonucu olarak basit yargılama usulünde hükmün tüm unsurları ve gerekçesiyle açıklanmadığı hâllerde Kanun'un aradığı koşulları taşıyan bir bildirimin yapılmadığı kabul edilmelidir. Kanun hükmü de zorunlu nedenlerle bu bildirimin yapılmayabileceğini kabul ederek bu hâlde hüküm özetinin tutanağa yazdırılmasını yeterli görmüş ancak bu hâlde de kararın bir ay içinde yazılarak tebliğe çıkartılması zorunluluğunu getirmiştir.

27. Bu durumda Kanun'a uygun bir tefhimin bulunmadığı, hükmün tüm unsurları ve gerekçesiyle birlikte açıklanmadığı hâllerde kısa sözlü bildirim yetmemekte ayrıca gerekçeli kararın tebliği yoluyla bildirim yapılması gerekmektedir. Gerekçeli kararın geçerli bildirimi yolu tebliğ olduğuna göre temyiz kanun yolu süresinin bu tebliğden başlayacağı kanun hükmünün açık sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

28. Bu nedenle temyiz yoluna başvuru süresinin tefhim veya tebliğ tarihinden itibaren on gün olduğunu düzenleyen İİK'nın 363. maddesinde, tefhim veya tebliğ sözcüğünü, salt duruşmada bulunmayan tarafı kapsayan bir ibare olarak değil, duruşmada bulunup da kendisine kanunun aradığı şekle uygun tefhim yapılmayan tarafları da kapsayan bir ibare olarak kabul etmek gerekir.

29. Nitekim 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sının (Anayasa) 40. maddesinde "Devlet, işlemlerinde, ilgili kişilerin hangi kanun yolları ve mercilere başvuracağını ve sürelerini belirtmek zorundadır" hükmü bulunmaktadır. Anayasadaki bu zorunluluğa uygun biçimde HMK'nın 297. maddesinde de varsa kanun yolları ile süresinin hüküm sonucunda yer alması gerektiği belirtilmiştir. Bu sürenin gösterilmesi zorunluluğu gün sayısı olarak bir göstermeyi değil, bu sürenin hangi tarihten başlayacağının gösterilmesini de gerektirmektedir. Zira sürenin başladığı ve sona erdiği tarihleri anlaşılır biçimde ortaya koymayan ifadeler, anayasada yer verilen kanun yolu sürelerini gösterme zorunluluğunun yerine getirildiği anlamına gelmeyecektir.

30. Tüm bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; şikâyetçi alacaklı vekili tarafından Ankara 6. İcra Müdürlüğünün 2013/4835 Esas sayılı icra dosyası üzerinden düzenlenen 31.07.2013 tarihli sıra cetvelinin iptali istemiyle icra mahkemesine başvurulmuştur.

31. Mahkemece şikâyet olunan alacaklı vekilinin yüzüne karşı verilen 31.03.2023 tarihli kısa kararda şikâyetin kabulüne karar verilerek, kanun yolu "...Dair, taraf vekillerinin yüzüne karşı verilen

kararın, yüze karşı verilenler yönünden tefhim, tarihinden itibaren 10 gün içerisinde mahkememize gönderilecek bir dilekçe ile veya zabıt katibine beyanda bulunarak ve bu beyanın zapta geçirilmesi suretiyle Yargıtay'da TEMYİZ yasa yolu açık olmak üzere, verilen karar açıkça okunup, usulen anlatıldı,..." şeklinde gösterilmiştir.

32. İcra mahkemesince basit yargılama usulünün uygulandığı yargılamada 31.03.2023 tarihinde tefhim edilen kısa kararda hüküm sonucunun tüm unsurları gösterilmemiş ve kararın gerekçesi de açıklanmamıştır. Bu durumda Kanun'un aradığı unsurları içeren bir tefhim bulunmadığından kararın taraflara tebliğ edilmesi ve temyiz kanun yolu süresinin tebliğ tarihinden başlatılması gerekmekte olup, şikâyet olunan alacaklı vekili tarafından kararın tebliğinden önce 17.04.2023 tarihinde temyiz başvurusu yapıldığı için başvurunun süresinde olduğu kabul edilmelidir.

33. Hâl böyle olunca şikâyet olunan alacaklı vekilinin karar düzeltme isteminin kabulü ile Hukuk Genel Kurulunun 17.09.2025 tarihli ve 2024/(23)6-622 Esas, 2025/535 Karar sayılı temyiz dilekçesinin süreden reddine dair kararının kaldırılarak ve temyiz dilekçesinin süresinde olduğunun kabulüne karar verilerek, uyuşmazlığın esasının incelenmesine geçilmesine oy çokluğu ile karar verilmiştir.

34. Uyuşmazlığın çözümü için öncelikle konuyla ilgili olarak haciz tarihinde yürürlükte bulunan yasal düzenlemelerin açıklanmasında yarar vardır.

35. İcra ve İflas Kanunu'nun aşağıda sistematik bir biçimde sıralanmış olan ilgili maddelerinde:

"Şikayet ve şartlar:

Madde 16 – (Değişik: 3/7/1940-3890/1 md.)

Kanunun hallini mahkemeye bıraktığı hususlar müstesna olmak üzere İcra ve İflas dairelerinin yaptığı muameleler hakkında kanuna muhalif olmasından veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı icra mahkemesine şikayet olunabilir. Şikayet bu muamelelerin öğrenildiği tarihten yedi gün içinde yapılır.

Bir hakkın yerine getirilmemesinden veya sebepsiz sürüncemede bırakılmasından dolayı her zaman şikayet olunabilir.

Şikayet üzerine yapılacak muameleler :

Madde 17 – Şikayet icra mahkemesince, kabul edilirse şikayet olunan muamele ya bozulur, yahut düzeltilir.

Memurun sebepsiz yapmadığı veya geciktirdiği işlerin icrası emrolunur.

Takip masrafları:

Madde 59 – (Değişik: 6/6/1985-3222/4 md.)

Takip masrafları borçluya aittir. Alacaklı, yapılmasını talep ettiği muamelenin masrafını ve ayrıca takip talebinde bulunurken borçlunun 62 nci maddeye göre yapabileceği itirazın kendisine tebliğ masrafını da avans olarak peşinen öder.

Alacaklı ilk ödenen paradan masraflarını alabilir.

1 – Satış Talebi

Talep için müddetler:

Madde 106 – (Değişik: 3/7/1940-3890/1 md.)

(Değişik birinci fıkra: 2/7/2012-6352/21 md.) Alacaklı, haczolunan mal taşınır ise hacizden itibaren altı ay, taşınmaz ise hacizden itibaren bir yıl içinde satılmasını isteyebilir.

Borçlunun üçüncü şahıslardaki alacağı taşınır hükmündedir.

Haczin kalkması:

Madde 110 – (Değişik: 2/7/2012-6352/22 md.)

Bir malın satılması kanuni müddet içinde istenmez veya icra müdürü tarafından verilecek karar gereği gerekli gider onbeş gün içinde depo edilmezse veya talep geri alınıp da kanuni müddet içinde yenilenmezse o mal üzerindeki haciz kalkar. Hacizli malın satılması yönündeki talep bir defa geri alınabilir.

Haczedilen resmi sicile kayıtlı malların, icra dairesiyle yapılacak yazışmalar sonucunda haczinin kalktığının tespit edilmesi hâlinde, sicili tutan idare tarafından haciz şerhi terkin edilir ve işlem ilgili icra dairesine bildirilir.

Birinci fıkra gereğince haczin kalkmasına sebebiyet veren alacaklı o mala yönelik olarak, haczin konulması ve muhafazası gibi tüm giderlerden sorumlu olur.

Sıra cetveli:

Madde 140 – Satış tutarı bütün alacaklıların alacağını tamamen ödemiye yetmezse icra dairesi alacaklıların bir sıra cetvelini yapar.

Alacaklılar 206 ncı madde mucibince iflas halinde hangi sıraya girmeleri lazım geliyorsa o sıraya kabul olunurlar.

Bununla beraber ilk üç sıraya kayıt için muteber olan tarih haciz talebi tarihidir.

Cetvel suretlerinin tebliği:

Madde 141 – Sıra cetvelinin birer sureti icra dairesi tarafından alakadarlara tebliğ edilir.

Cetvele itiraz:

Madde 142 – (Değişik: 3/7/1940-3890/1 md.)

Cetvel suretinin tebliğinden yedi gün içinde her alacaklı takibin icra edildiği mahal mahkemesinde alakadarlar aleyhine dava etmek suretiyle cetvel mündericatına itiraz edebilir.

Dava basit yargılama usulüyle görülür.

İtiraz alacağın esas ve miktarına taallük etmeyip yalnız sıraya dairse şikayet yoliyle icra mahkemesine arzolunur.

Teminat karşılığı ödeme:

Madde 142/a- (Ek: 17/7/2003-4949/39 md.)

Sıra cetveline karşı 142 nci madde uyarınca şikâyet veya itiraz yapılmışsa, tebligatı alan ve sıra cetvelinde hak sahibi görünen her alacaklı, bir bankanın kesin teminat mektubunu dosyaya ibraz ederek payına düşen meblâğı tahsil edebilir. 36 ncı maddenin ikinci fıkrası burada da uygulanır”

Düzenlemeleri yer almaktadır.

36. Alacaklının talebiyle başlayan takip talebi, ödeme emri, haciz ve satış aşamalarından sonra icra müdürlüğü, haczedilen mal tek alacaklı için haczedilmişse elde edilen parayı alacaklıya ödeyecektir. Aynı malların birden fazla alacaklı için haczedilmiş olmasında yani hacze iştirak hâlinde ise üç ihtimal ile karşılaşılır. Satış tutarı aynı derecede hacze iştirak etmiş olan (İİK md.100-101) bütün alacakları (faiz ve takip giderleriyle birlikte) ödemeye yeterse, para bütün alacaklılar arasında paylaşılır. Buna karşılık satış tutarı, aynı derecede hacze iştirak etmiş olan (İİK md.100-101) bütün alacakları (faiz ve takip giderleriyle birlikte) ödemeye yetmezse, icra dairesi önce tamamlama haciz yapar. Tamamlama haciz ile elde edilen malların satış tutarı ile daha önce haczedilmiş ve satılmış bulunan malların satış tutarı toplamı da, bütün alacakları ödemeye yetmezse, icra dairesi alacaklılarına bir sıra cetveli düzenler. Sıra cetvelinde aynı derecede hacze iştirak etmiş olan (İİK md.100-101) bütün alacaklılar, alacak miktarları ve faizleri ile gösterilir. Bu alacaklıların her biri belli bir sıraya girer. Bu sıra, İİK’nın 206. maddesinde gösterilmiştir (doktrindeki bir esere atıf).

37. Alacaklılar sıra cetvelinin bir suretinin kendilerine tebliğ tarihinden itibaren yedi gün içinde sıra cetveline şikâyet yoluna başvurabilirler veya İİK'nın 142. maddesi gereğince sıra cetveline itiraz davası açabilirler. Bu süre içerisinde şikâyet ya da itiraz yoluna başvurulmazsa sıra cetveli kesinleşir. Sıra cetveli kesinleşmeden icra müdürü paraları paylaştıramaz.

38. Sıra cetveline yönelik şikâyet veya itirazda, şikâyetçinin haczinin ayakta olması; böylelikle iptal edilecek sıra cetvelinden sonra düzenlenecek sıra cetveline girebilecek durumda bulunması gerekmekte olup, somut uyuşmazlıkla ilgili olarak haczin hangi hâllerde düşeceği açıklığa kavuşturulmalıdır.

39. Alacaklı haczedilen mal taşınır ise hacizden itibaren altı ay, taşınmaz ise hacizden itibaren bir yıl içinde satılmasını isteyebilir.

40. Satış talebinde bulunan alacaklının satış giderlerini peşin yatırması gerekir (İİK md. 59). Süresi içinde satış istenmesine rağmen avanslar süresinde yatırılmazsa satış istenmemiş sayılır ve haciz düşer.

41. İcra ve İflas Kanunu'nun 110. maddesi uyarınca bir malın satılması kanuni müddeti içinde istenmez veya gerekli avans on beş gün içinde depo edilmezse veya talep geri alınıp da kanuni müddet içinde yenilenmezse o mal üzerindeki haciz kalkar (Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük

Genel Kurulu'nun 16.02.2018 tarihli ve 2016/4 Esas, 2018/1 Karar ve Hukuk Genel Kurulunun 03.12.2025 tarihli ve 2024/6-699 Esas, 2025/764 Karar sayılı kararları).

42. Hacizli malların satılabilmesi için satış talebine ihtiyaç vardır. Satış talebi hukuki niteliği itibariyle bir icra takip işlemi olmayıp, taraf işlemidir. Haczedilen malların icra müdürlüğünce satılabilmesi için alacaklı icra takibini yürüten icra müdürlüğüne satış talebinde bulunmalıdır.

43. Uyuşmazlıkla ilgili olarak, satış talebinin icra müdürlüğünce reddedilmesinin, satış talebi ve hacze etkisinin ne olacağının değerlendirilmesinde fayda bulunmaktadır.

44. İcra müdürünün, satış talebinin reddine karar vermesi haczin düşmesi sonucunu doğurmaz, çünkü esas olan alacaklının İİK'nın 106. maddesinde öngörülen süreler içinde satış istemesidir.

45. Öte yandan alacaklı, kanuni süreler içerisinde hacizli malın satışını talep etmiş ve gerekli giderleri peşin olarak ödemiş veya süresi içinde depo etmişse, artık icra müdürünün usulüne uygun olarak yapılmış bu talebi kabul etme yükümlülüğü vardır. İcra müdürü, kıymet takdirinin yapılmadığı gerekçesiyle veya diğer sebeplerle satış talebini reddedemez.

46. Bu noktada icra müdürünün satış talebinin reddine ilişkin işleminin sonuçlarının ne olacağı önem kazanmaktadır.

47. İcra ve İflas Kanunu'nun 106. maddesindeki düzenleme ile alacaklının takibi sürüncemede bırakmaması amaçlanmıştır. Bu amaca uygun olarak alacaklı tarafından süresinde satış talebinde bulunulmuş ve az da olsa satış avansı yatırılmışsa satış talebine ilişkin ret kararının anılan yasal düzenlemeye uygun olarak satış talebindeki haklılığı ortadan kaldıran bir karar niteliğinde bulunmadığı, sadece satışın fiilen yapılmayacağına yönelik bir tespitten ibaret olduğu kabul edilmelidir. Zira İİK'nın 106. maddesinde satış istenmesinden söz edilmiş olup, bu talebin icra müdürlüğü tarafından reddedilmesi hâlinde talebin geçerliliğini kaybedeceğine ilişkin hiçbir yasa hükmü bulunmamaktadır.

48. İcra müdürü tarafından verilen ret kararı taşınır veya taşınmazın satışına o an için engel bir hâlin bulunduğunun tespitine ilişkin bir karardır. Bu nedenle icra müdürü satış talebini reddetmiş olsa dahi ret kararının yasal bir dayanağının bulunmaması nedeniyle geçerli bir satış talebinin varlığını korumaya devam edeceği açıktır. Geçerli bir satış talebinin bulunmasıyla haczin kalkmayacağı da ortadadır.

49. Satış talebi reddedilmiş olmasına rağmen bu işlemin iptali için şikâyet yoluna gidilmediğinden bahisle geçerli bir satış talebinin bulunmadığından söz edilemez. Zira alacaklı bu işlemin haksızlığını icra mahkemesince savunma yoluyla ileri sürebilecektir. (Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu'nun 16.02.2018 tarihli ve 2016/4 Esas, 2018/1 Karar sayılı kararı).

50. Şu hâlde icra müdürünün satış talebini reddetmesi, süresinde yapmış olduğu satış talebi reddedilen alacaklının haczinin düşmesi sonucunu doğurmayacağından, ilgili alacaklının sıra cetveline dâhil edilmesi gerekecektir.

51. Tüm bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde, şikâyet olunan alacaklı müflis ... Katılım Bankası A.Ş'nin alacaklı olduğu İstanbul 11. İcra Müdürlüğünün 2006/779 Esas sayılı

dosyasında alacaklı tarafından 30.01.2006 tarihli ihtiyati haciz kararına ve kambiyo senedine dayalı olarak icra takibi başlatıldığı, ödeme emrinin borçlu şirkete 30.01.2006 tarihinde tebliğ edildiği, ihtiyati haczin 10.02.2006 tarihinde kesinleştiği anlaşılmaktadır.

52. Borçlu şirket hakkında iflasın ertelenmesi davasının görüldüğü Sakarya 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin (Ticaret Mahkemesi Sıfatıyla) 2006/184 Esas sayılı dosyasında, 15.05.2006 tarihinde borçlu şirket yönünden icra takiplerinin durdurulması yönünde ihtiyati tedbir kararı verildiği, mahkemece borçlu şirketin borca batık olmadığı gerekçesiyle 10.06.2008 tarihinde davanın reddi ile ihtiyati tedbirlerin kaldırılmasına karar verildiği, şikâyet olunan alacaklı vekilince 24.11.2008 tarihinde satış talebinde bulunularak 200,00 TL satış avansının yatırıldığı, icra müdürlüğünce aynı tarihli karar ile satışı istenen tüm taşınırlar açısında başka dosyalardan konulmuş hacizler bulunduğu, İİK'nın 100. maddesindeki malumatların toplanması gerektiği belirtilerek satış talebinin reddi ile şikâyet olunan alacaklı vekili tarafından yatırılan satış avansının depo edilmesine karar verilmiştir.

53. Yukarıda açıklandığı üzere alacaklı, kanuni süreler içerisinde hacizli malın satışını talep etmiş ve gerekli giderleri peşin olarak ödemiş ve süresi içinde depo etmişse artık icra müdürünün usulüne uygun olarak yapılmış bu talebi kabul etme yükümlülüğü vardır. İcra müdürü, kıymet takdirinin yapılmadığı gerekçesiyle veya diğer sebeplerle satış talebini reddedemez. Bu durumda süresinde satış talebinde bulunan alacaklının haczi ayaktadır.

54. Mahkemece, şikâyet olunanın alacaklı olduğu icra dosyasında, haczin kesinleşme tarihinden sonra, iflas erteleme davasında verilen ihtiyati tedbir süresinin dikkate alınmasıyla İİK'nın 106. maddesinde belirtilen sürede satış talebinde bulunularak avansın yatırıldığı ve şikâyet olunanın ilk sırada bulunan 10.02.2006 tarihli kesin haczinin ayakta olduğu gerekçesiyle şikâyetin reddine karar verilmesi gerekirken şikâyetin kabulüne karar verilmesi doğru değildir.

55. Hâl böyle olunca; tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dosyadaki tutanak ve kanıtlara, bozma kararında açıklanan nedenlere göre, Hukuk Genel Kurulunca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulmak gerekirken önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

56. Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

IV. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Şikâyet olunan alacaklı vekilinin karar düzeltme isteminin kabulü ile Hukuk Genel Kurulunun 17.09.2025 tarihli ve 2024/(23)6-622 Esas, 2025/535 Karar sayılı kararının ilk görüşmede yeterli çoğunluk sağlanamadığından 18.02.2026 tarihinde yapılan ikinci görüşmede oy çokluğuyla kesin olarak KALDIRILMASINA,

Direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı BOZULMASINA,

2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu’na 5311 sayılı Kanun'un 29. maddesi ile eklenen Geçici 7. madde atfıyla uygulanmakta olan İİK’nın 366/III. maddesi uyarınca kararın tebliğden itibaren on gün içerisinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere ,

13.05.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.